

raons perquè molts pares actuen amb brusquedat “per satisfer la seva curiositat, quedar-se més tranquils i fer un sermó”, observen des de Khimera.

INSPIRAR CONVERSES

Les preguntes balsàmiques, en canvi, “inspiren, obren, permeten mantenir una conversa, fan pensar i reflexionar, aporten, són constructives”, resumeix Alaball. Per aquest motiu, defensa la necessitat de “baixar a terra i tenir clar quin és l’objectiu”: “No hem de rendir-nos quan els adolescents no contesten com preveiem. Podem iniciar converses no tramposes amb preguntes obertes, saber que no parlaran amb nosaltres de certes coses i estar atents”. En el fons, assegura, tots els pares volen saber més o menys el mateix: amb qui van els seus fills, amb qui estan... No hi ha fórmules màgiques. “Però sempre funciona ser molt sincer. Si no, ens veuen a venir”, assenyala Espinós.

Com es fan, les preguntes inspiradores? Abans de donar algunes pistes, Alaball recorda una frase d’Umberto Eco: “Som allò que els pares ens van ensenyar quan no estaven intentant ensenyar-nos res”. “És com un mantra

que si ens els quedem ens ajudarà a fer preguntes balsàmiques –sosté–. Per fer bones preguntes és essencial saber escoltar”, remarca. “Però no tots els moments són bons per conversar –avisa Espinós–. Cal trobar el moment oportú, l’espai adequat. De vegades tenim pressa i volem saber les coses immediatament, però hem d’aprendre a seduir els adolescents, a buscar i establir límits amb ells”.

Les tècniques que fomenten la creativitat són molt útils per trobar les preguntes adequades. “Quan treballem amb adolescents, una de les eines que fem servir són les imatges. N’hem seleccionat de temes, llocs i situacions molt diversos, que són molt suggerents i ajuden a establir un diàleg”, explica Alaball. Una bona pregunta, per exemple, seria: quina foto triaries per descriure el teu estat d’ànim? “És una pregunta inspiradora que segurament seduirà l’adolescent i ens permetrà mantenir-hi un diàleg”, diu Espinós. Al capdavant, rere els conflictes quotidians més habituals acostuma a haver-hi una demanda d’atenció. “Mira’m, soc aquí, intenten dir-nos els adolescents”, conclou Alaball.✳

L’EXPLORADOR REPRIMIT PITS BLAUS I PENIS DE COLORS

Quan aquesta columna es publiqui portarem dues setmanes de sexe amb febre adolescent. És a dir, s’hauran emès i penjat a les xarxes dues entregues d’*Oh my goig*. No puc saber si han provocat esquinçades de roba conservadora, silenci administratiu o altes taxes d’audiència adulta, incidència de *youtubers* o si ja és tendència entre els *instagramers* adolescents. Sí que puc dir que ha començat el seu recorregut una excel·lent iniciativa de la televisió pública de Barcelona i el Centre Jove d’Anticoncepció i Sexualitat, feta pels amics de Camille Zonca, que hi tenen la mà trencada, en això d’escoltar cinematogràficament els adolescents.

La proposta educativa transmèdia d’*Oh my goig* és un bon exemple del que cal fer si volem ser adults útils en la construcció de la sexualitat adolescent, havent aparcat la moralina però conservant l’ètica i el realisme. El manual per donar respostes a les seves veritables preocupacions és molt simple. Comença per descobrir que la sexualitat no és ni primerament ni principalment follar. Com diu alguna de les protagonistes “Ho has de fer quan vulguis i com vulguis”. No es pot aprovar la següent lliçó sense haver descobert, enmig del plaer, el propi cos. Perquè el següent tema és acceptar la possibilitat de tenir experiències de plaer amb persones del mateix o de diferent sexe. Amb una conclusió per a tots els capítols: no és el mateix passar-ho bé amb una altra persona que sentir-se a gust amb ella o estimar-la. Tot i que totes aquestes situacions siguin possibles i tinguin a veure amb el sexe en positiu.

La continuació del manual és aprendre a descobrir que en el mateix paquet hi va la recerca del plaer, el descobriment dels sentiments i la gestió dels riscos. L’ètica es fa especialment present quan enmig de qualsevol d’aquests components hem de recordar la llibertat i el respecte per l’altra persona. Quan fem obvi que no es pot buscar la felicitat contra ningú i que és raonable mirar de ser feliç en companyia d’un altre. Benvinguda sigui, en temps de *follamics*, una iniciativa que permet als adolescents parlar del sexe que els ocupa, en la pantalla, el temps, el lloc o la xarxa que vulguin, no trobar-se respostes a problemes que no tenen, “aprendre sobre coses de les quals dubtes, tu i els amics, sobre coses que t’atrauen, que poden passar-te”.✳

JAUME FUNÈS
Educador i periodista